

København har vi jo haft Sø- og Handelsretten, hvor den Slags Sager er blevet behandlet, men udenfor København har man ikke tidligere haft en saadan Adgang til at faa sagkyndige Meddomsmænd med. Det er en Tanke, der har været fremme adskillige Gange, men som det hidtil ikke er lykkedes at faa realiseret, jeg haaber, at det nu vil kunne gennemføres.

Det næste Ændringsforslag, jeg vil henlede Opmærksomheden paa, er Ændringsforslag Nr. 3, der gaar ud paa, at der skal ansættes 3 Politifuldmægtige mere her i Byen til at varetage Anklagens Funktioner. I Forbindelse hermed henviser jeg til Ændringsforslag Nr. 29, der gaar ud paa at fastsætte Lønnen for disse Politifuldmægtige. Naar man ved den nye Retspleje gaar over til et System, hvorved der ydes den sigtede større Beskyttelse og tages mere lempeligt paa ham end under den nugældende Retspleje, maa man naturligvis paa den anden Side drage Om-sorg for, at Forbrydelsens Efterforskning og Paatale bliver meget effektiv, ellers løber man Fare for, at Forbrydelsen ikke bliver paatalt, hvad der naturligvis ikke kan være i Samfundets Interesse. Det er derfor nødvendigt at forøge dette Personale; København er ogsaa blevet ikke saa lidt større, siden vi vedtog Retsplejeloven, Forbryderiskheden er maaske ogsaa taget til. Det er derfor fra alle Sider skønnet nødvendigt at forøge Antallet af disse Politifuldmægtige, der skal varetage Anklagens Funktioner. Det bliver ligeledes nødvendigt at give dem en bedre økonomisk Stilling, end der oprindeligt var tiltænkt dem, ellers faar man ikke tilstrækkeligt kvalificerede Folk, og netop til denne Opgave kræves der kvalificerede Folk, der magter deres Hverv og kan fyldestgøre de Krav, der stilles til dem, men det kan man kun vente at faa, hvis man stiller dem nogenlunde gunstigt økonomisk. I det nævnte Ændringsforslag, der er stillet af Justitsministeren og tiltraadt af Udvalget, foreslaas det, at deres økonomiske Stilling gøres bedre derved, at 6 af dem lønnes som Politimestre i første Lønningsklasse og de andre 6 som Politimestre i anden Lønningsklasse. Jeg tror, det er betimeligt at gaa dertil, da man ellers ikke vil kunne faa Anklagens Funktioner tilstrækkeligt godt varetaget.

Ændringsforslag Nr. 9 ser ret uskyldigt ud, naar man blot kaster et Blik paa det, men det indeholder dog noget mere, end det ser ud til. Ved Retsplejeloven blev der foretaget den Forandring, at en Sag ikke ex officio skulde afvises, naar der ikke var prøvet Forlig. Man mener nu fra Udvalgets Side, at det vil være praktisk at gaa tilbage til den nugældende Ordning, saaledes at en Sag skal være prøvet for Forligskommissionen, forsaavidt det ikke i Forvejen er foreskrevet, at det ikke skal ske, men at der derimod skal prøves Forlig ved selve Retten. Man mener som sagt, at det vil være praktisk at bibeholde den nuværende Ordning, hvorefter enhver Sag skal behandles for en Forligskommission, inden den kommer for Retten, og skal afvises fra Retten, hvis Forligsmægling ikke er sket. I Retsplejeloven er det kun foreslaaet, at Sagen skal afvises efter den ene Parts Paastand, naar der ikke er mæglet Forlig. Man ønsker fremdeles at beholde den tvungne Forligsmægling ved Forligskommissionerne.

Ændringsforslag Nr. 17 indeholder ogsaa noget nyt. Det knytter sig til Lovforslagets § 14, som gaar ud paa at forhøje det Beløb, for hvilket en Skyldner, naar der gøres Udlæg, kan udtage Genstande, der altsaa undtages fra Udlæget. Det er nu 60 Kr., naar den paagældende er Familieforsørger, og 20 Kr., naar han ikke er det. Dette foreslaas i Lovforslaget forhøjet til henholdsvis 300 og 100 Kr. Det er maaske noget omtvisteligt, hvorvidt det er rigtigt at forhøje dette Beløb. Udvalget har dog ment, at det var fuldt forsvarligt, og jeg for mit eget Vedkommende mener ganske det samme. Der har endda indenfor Udvalget været Bestræbelser fremme for at stille Skyldneren endnu gunstigere i visse Tilfælde, idet man har ønsket, at det udtrykkelig skulde foreskrives, at, naar Fogeden møder for at gøre Udlæg, skal han gøre Skyldneren opmærksom paa, at han har denne Udtagelsesret. Det sker vist for øvrigt allerede nu i Praksis, men man har dog ment det rigtigt at foreskrive, at Fogeden skal gøre opmærksom paa, at Skyldneren, uanset at han muligvis har givet Afkald paa denne Udtagelsesret, alligevel skal kunne benytte sig af den, saaledes at et givet Afkald er ugyldigt. Det er hændet adskillige Gange i Praksis, at